

Вона не забавка дитинна,
Вона не мрія золота,
Вона не ніжна, невинна
І не свідуща краса.

Вона не штовхани любови
Не вітру шум, не шепіт філь,
Вона тверде, рішуче слово,
Вона оклик духа голови.

Вона дзвік той, що народ скликає
В добі нещастя до дружних діл,
Потужна міць боєва,
Защита серед граду стріл.

Вона отиستاє лущина,
Що жару в серця долива,
В машині потужну пружина
Не побача і жита.

Не в сніблі злоті, оксаміті
Вона зближається до вас,
Вона робітниця, і в світі
Свою роботу зробит рад.

Вона в серці криє біль некуми,
Хо вона не вмерла ще про те,
Вона жита, як людя робучи,
В котрім всі людскости жита.

Вона горда і перед владою шлов
Ніком не зірне чол.
Вона дуб потужний над пошлов,
По серед філь бурних скал.

407 / II
Она јашми оком замвадала
У чреду вјевитних повојних,
Столиць чрвомада промјтала
Почеред неју, наче тпв.

Она горва мвдвкогв страшногв
Нори мвдвга з давних мт,
Вона болла, мла много,
закми на јашми вјвшла свт.

Пож не чурајтеь ввдвм бвдвм,
Неквдвдтм повоном јевј,
А серцвм шврмтм і свовбвдвм
Прмјмт і полюбвт јевј.

Пож не чурајтеьста, шчо ствм
Часом крвз мввнву свв шврвввт;
Лен ~~шврвввт~~ серцв термјвдвх мвввжвм
В тв мввм дрвжнм бвжвм бввт.

Прмслухајтеь до тогв бвву,
До зтх ~~шврвввт~~ горва в горнв твм
~~не~~ Прмввввтеь дрвратн ^{до мввввв} ~~шврвввт~~ мввввв бвву,
А вв полюбвте јевј.

10/VI 80